

[Elisabeth Bruun Olesen]

tager mange år. Jeg vil, som jeg har gjort utallige gange før, igen pege på, at kvinderne, selv om de kommer ind i disse fag, er langt hyppigere arbejdsløse end mænd. Det er måske bedre at være arbejdsløs metalarbejder som kvinde end at være arbejdsløs pædagog, men realiteten er i alle tilfælde, at man er arbejdsløs. Derfor synes jeg altså, det er en utilstrækkelig strategi til afhjælpning af kvindearbejdsløsheden.

Det står for mig som en gåde, hvorfor vi ikke kan få flere sygeplejersker. Vi har faktisk mangel på sygeplejersker i dag, og der er mange kvinder, der gerne vil være sygeplejersker, men de kan ikke komme ind på skolen. Hvorfor ikke? Hvorfor udbygger man ikke kapaciteten, så man kan få det, man faktisk har behov for, nemlig flere sygeplejersker?

Der er imidlertid noget andet i redegørelsen, som jeg faktisk synes er ret morsomt. I dette samfund er det jo svært at planlægge, når det styres af markedsmekanismerne, og redegørelsen viser, at det faktisk er umuligt at planlægge fornuftigt, fordi virksomhederne tænker meget kortsigtet. Jeg ved egentlig ikke, hvordan hr. Kaj Poulsen havde forestillet sig at man skulle tvinge virksomhederne til at sige, hvad de havde behov for mere langsigtet. Jeg ville ønske, man kunne gøre det, men jeg tror faktisk, at mange danske virksomheder – i alle tilfælde de mindre og mellemstore – ikke har et analyseapparat, der overhovedet gør det muligt for dem at finde ud af, hvad de har brug for. Det vil jeg gerne være med til at se på, men hvordan tror Socialdemokratiet man kan få det problem løst?

Der mangler nogle ting i redegørelsen. Der er intet som helst bud på, hvad det offentlige kunne sætte i gang af fornuftigt arbejde, der er ingen bud på en egentlig langsigtet uddannelsesaktivitet, og der er ingen bud – ud over at kvinder skal ind i mandefag – på afhjælpning af kvindearbejdsløsheden. Derfor synes jeg alt i alt, at det er en meget tynd kop te, som jeg egentlig var skuffet over, fordi arbejdsministeren hele tiden har set hen til denne redegørelse som det store dyr i åbenbaringen – der er simpelt hen for mange ord uden indhold i den.

Jeg synes ikke alene, denne redegørelse er en tynd kop te. Jeg synes faktisk, redegørelsen er en hån imod kvinderne. I en i forvejen ualmindelig tynd 12-siders redegørelse tildeles kvinderne 10 linjer, der er fuldstændig uforpligtende.

For få år siden var 47 pct. af de ledige kvinder, i dag er det knap 70 pct., der er kvinder, så tendensen er helt klar: i løbet af ganske få år vil arbejdsløsheden være et kvindeproblem alene.

De ti uforpligtende linjer står oven i købet under afsnittet om særforanstaltninger. Jeg er nødt til at sige, at kvindearbejdsløsheden ikke er et særproblem for Socialdemokratiet. Det er ikke et lille problem, man sådan kan putte hen i et specielt afsnit; det er et generelt arbejdsmarkedspolitisk problem, der må tages op; hele uddannelses- og arbejdsmarkedspolitikken skal indrettes på en sådan måde, at den tager højde for denne udvikling.

Det er f.eks. nødvendigt for uddannelsesplanlægningen, at virksomhederne ikke alene ændrer holdning, som ministeren nævner, men også forpligtes til at fremlægge helt konkrete planer for medarbejder- og kvalifikationsbehov. Vi ved, at den teknologiske udvikling medfører nye krav til medarbejderkvalifikationer. Vi ved også, at vort nuværende uddannelsessystem ikke tilgodeser kvindernes behov for uddannelse. Kun omkring 1/3 af deltagerne i arbejdsmarkedsuddannelsessystemet er kvinder, og når det gælder antallet af kursusuger, er tallet under 5 pct. Tendensen er, at jo mere teknisk betonet kurset og uddannelsen er, jo færre kvinder deltager der, ganske enkelt fordi kurserne ikke er umiddelbart tilgængelige for kvinderne. Kvinderne er med andre ord i bunden: i bunden af jobhierarkiet og i bunden af uddannelseshierarkiet. Derfor skal der helt andre boller på suppen for at løse de problemer her, som vil opstå i fremtiden.

Jeg har igennem et af vores medlemmer i finansudvalget stillet et spørgsmål om, hvor mange midler der inden for arbejdsmarkedsuddannelsessystemet er afsat til udvikling af nye kurser for langtidsledige, henholdsvis mænd og kvinder, og det svar, jeg har fået, er jeg faktisk fuld af forundring over, for deri siges det, at der godt nok er afsat til udviklingsformål 5,2 mill. kr., men der er faktisk ikke afsat særlige midler til udvikling af

Jytte Andersen (S):